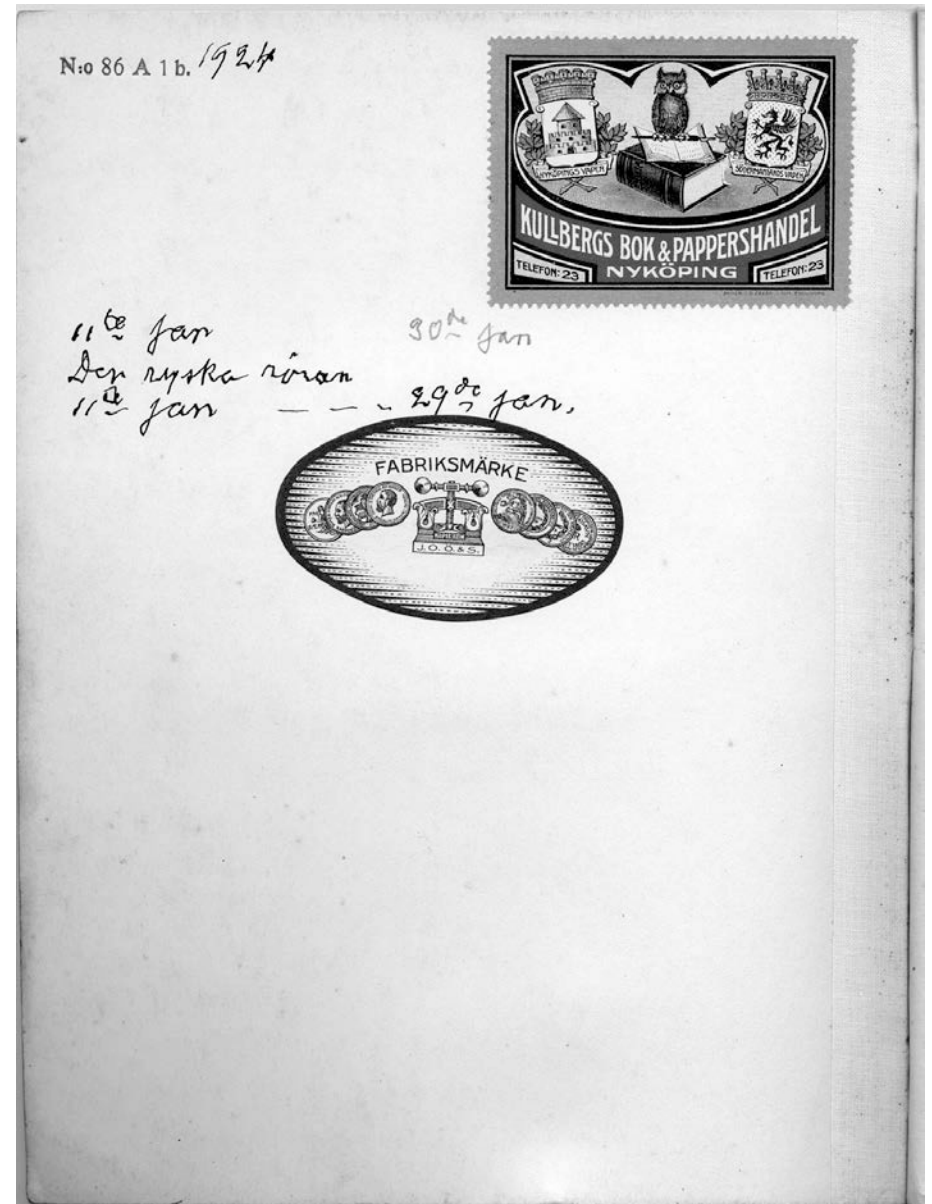
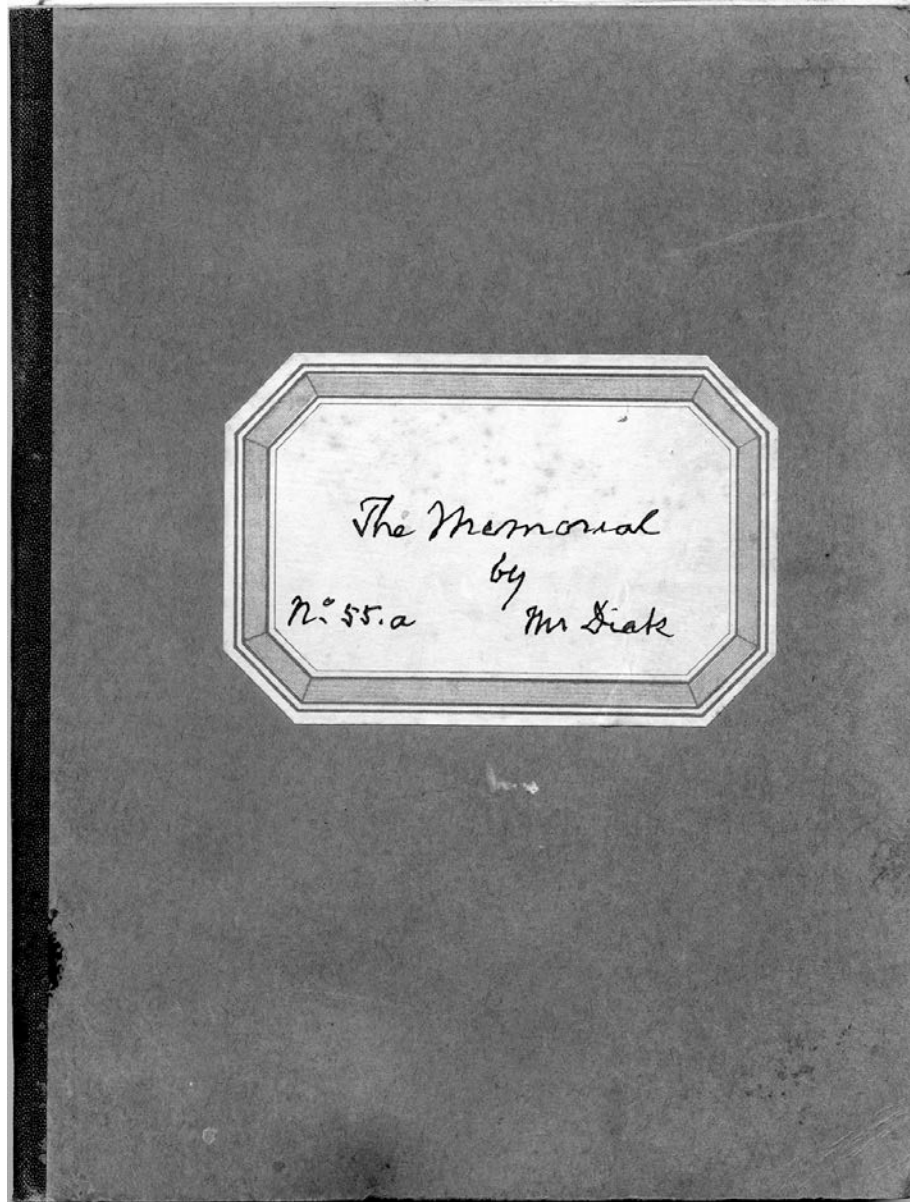

The Memorial by Mr Dick nr 55.a

The Memorial by Mr Dick nr 55.a

af alla grader i form af procenttillägg å deras lön, direktörer och styrelsemedlemmar erhålla 10 procent och aktieägarna 40 proc. ----(se något föregående memo, där samma projekt afhandlats)---(förut har äfven mr Dick föreslagit att arbetarna genom inköp af t.ex. 1 aktie blefve berättigade att å bolagsstämmorna kunna göra sin röst gällande)---

Senaste lefnadskostnadsindex i olika länder (1914=100)

Sydafrika	130
Canada	148
England	175
Sverige	177
Frankrike (Paris)	331
Italien (Rom)	331
Norge	232
Danmark	204
Finland	1142
Österrike (Wien)	1.081.100
Polen	2.093.646
Tyskland (Berlin)	1.500.000.000
Ryssland (Moskva)	36.915.200.000
U.S.A	170

London den 9de jan. Times skrifver i sina kommentarer till Macdonalds tal att den blifvande premiärministern på det hela taget skilde sig från sin uppgift med klok försiktighet och betydande skicklighet.

Den konservativa Morning Post skrifver att det mest karaktäristiska för anförandet var, att Macdonald icke framförde de socialistiska doktrinerna och de vanliga socialistiska programsynpunkterna. Hans politik är endast en radikalism af samma slag som Lloyd Georges.

Daily Telgraph och Daily Mail framhålla, att de liberala ådraga sig ett tungt ansvar om de låta den socialistiska minoriteten få makten. (Det göra de med all säkerhet icke; både det engelska och det svenska liberala partiet kommer att mota Olle i grind om det blir frågan om socialisering (i England engångsbeskattning af kapitalet, och protektionism)

Evening Standard

skrifver, att Macdonald måste öfvervakas ytterst noggrant beträffande utrikespolitiken i hvilken hans något för ljusa optimism möjligen kan fresta honom till ytterst farliga experiment. nedan

Evening News yttrar; På samma gång som Macdonalds syften äro utmärkta erinrar hans tal odiskutabelt om Kerenski och dennes vackra planer för samhällets pånyttfödelse, hvilka slutade med hans eget fall och triumf för anarkien, förvirringen och mordregimen (här ingen fara -det är stor skilnad på engelsmän och ryssar) (ofvan)
London den 9de Jan. Definitivt meddelas, att den kommande arbetarregeringen ämnar återupptaga full diplomatisk förbindelse med Moskva och erkänna Sovjetregeringen de jure. Erkännandet kommer att bli oberoende af en lösning af frågan om Rysslands skuldförpliktelser. (Evening Standards varningsord tyckas vara befogade) sidan5.

Paris den 9de Jan.--- Inom franska

ledande kretsar synes man vara mest benägen att intaga en afvaktande hållning (ifråga om Sovjets erkännande i synnerhet) till följd af att Amerikas hållning är starkt fiendtlig mot Sovjet. Från Washington meddelas, att presidenten Coolidge förklarar, att Amerika kommer att vägra att återupptaga de diplomatiska förbindelserna med Moskva innan ryska folket genom folkomröstning uttalat sig för eller emot Sovjetväldet. Man lägger här också märke till det tal, som ledaren för Amerikanska senatens majoritet Lodge hållit i senaten, och hvari han skarpt kritiserade Sovjetregimen och försvarade Coolidges politik mot de senatorer som vilja erkänna Sovjet.

London den 9de jan. Vid underhussammanträdet i kväll hvisslade den radikale medlemmen Jones från Östra London melodien till Röda fanan och kallades till ordningen. Då talmannen begaf sig till öfverhuset för att enligt traditionen erhålla konungens bekräftelse på sitt val ropade Jones: "Detta fördömda band

gör oss löjliga." --- Efter en längre dagordningsdebatt, under hvilken det gick mycket hett till, förklarade sig talmannen beredd att privat lämna den personligen mycket godmodige Jones upplysningar om betydelsen och uppkomsten af den gamla bekräftade traditionen (sidan 3) Rörande en ministär, Macdonalds utrikespolitiska uppgift skrifver Observer, att dess uppgift blir att skydda Englands heder och återställa dess rättmätiga inflytande. Englands ställning i Europa har oafbrutit sjunkit under de två senaste åren. "Vår insats i kriget var sådan, att vår ställning i Europa borde ha blifvit mer inflytelserik än någonsin förut." I stället ha vi bevittnat hur den sjunkit till den lägsta nivå, som den mätt sedan två och ett halft århundrade. Det mäktiga Britanien behandlas som en nolla af dem, hvilka oss förutan skulle ha tillintetgjorts. Låtom oss inte hysa några illussioner härvidlag. Frankrikes beväpnade supremati

som med sina luftstridskrafter öfverskuggar sjövapnet, är med sitt vidtomfattande system af subsidierade förbundna makter mäktigare än vid någon annan tidpunkt efter Napoleons dagar, och i några hänseenden mäktigare än då. Det är också uppenbart att vi under åratal skola nödgas lefva under denna maktsupremati. Härför böra vi icke blunda, ty Frankrike kommer hvarken att afväpna eller släppa sitt järngrepp i västra Tyskland. Vi ha icke att göra med den tredje republiken, sådan vi kände den före världskriget, utan med hvad som i alla hänseenden utom namnet är en ny och dominerande fransk militärisk stormakt. nästa sida

Kristiania den 10de jan. Aftenposten meddelar i dag att regeringen nu tagit ställning till förbudet. Den vill ha bort brännvinsförbudet. Förmodligen kommer meddelande härom att intagas i trontalet om lördag.--- Regeringen har enligt tidningen varit enig i sin uppfattning af denna fråga.

förra sidan) Det mottagande MacDonalds uttalanden i går om arbetarparitiets politik fått hos liberalerna, väcker stort intresse. Arbetsledarens tal säges "bortsedt från den retoriska utsmyckningen har kunnat hållas af hvilken liberal som hälst", man förklarar, att arbetarpartiet, så länge det håller fast vid en moderat ton, kommer att åtnjuta det liberala partiets stöd, särskildt om det sträfvar att öka Nationernas förbunds inflytande och återställa freden i Europa (hear, hear)

Om exkejsarinnan Zita berättar en österrikisk dam som besökt henne för att öfverlämna 7 koffertar fulla med julklappar från Wien:--- sina barns undervisning har hon öfverlämnat till en ungersk präst, en tysk lärarinna och en schweizisk läkare. Ibland uppehåller hon sig under en hel lektion i skolrummet och förbjuder helt enkelt barnen att svara på de frågor som ej behaga henne (trefligt för lärarna—"man bör ej döma furstarna alltför strängt - de äro alla,

på grund af ärftlig belastning och en bakvänd uppfostran, mer eller mindre otillräkneliga – sa Vedel (rojalist) Macauley gillade det ärftliga konungadömet emedan kungarna äro sådana fårsallar)

Berlin den 11te Jan. Förhandlingarna i högförräderi-processen mot hufvudmannen i den bayerska statskuppen den 8 och 9 november kommer att äga rum under senare hälften af Februari. De anklagade äro Adolf Hitler, general Ludendorff—(med flera)—

Ludendorff beklagar sig öfver att v. Kahr icke blott kvarhåller hans bref utan också konfiskerar penningförsändelser till honom, sålunda har von Kahr lagt beslag på 100 dollars, 600.000 österrikiska kronor och två checkar på vardera 250 dollars, äfven afsedda för välgörande ändamål och till Schegeterminnesmärket. Von Kahr har utan att underrätta Ludendorff disponerat öfver dessa pengar (nästa sida)

Berlin den 11te Jan. I Rhein och Ruhr

distrikten har kampen med anledning af den förlängda arbetstiden ytterligare skärpts. Kommunisterna söka framkalla generalstreik. De ha redan lyckats förmå arbetarna i en mängd fabriker att nedlägga arbetet. Det drager ihop sig till oroligheter.

(förra sidan) Berlin den 11te Jan. Vossische Zeitung offentliggör en skildring af kuppen af den 9de November. Ludendorff skildras såsom en främling i Bayern, hvilket landets hela natur och den katolska atmosfären voro osympatiska. Han har hatat detta land, liksom han hatar Sverige?, hvilket sett honom såsom flykting, liten, öfvergifven och fattig. Detta har Ludendorff aldrig kunnat förlåta dessa båda länder. I Bayern kände han sig emellertid snart säker, och sedan han af von Kahr, då denne var ministerpresident inbjudits att bosätta sig i München, trädde han snart i förbindelse med de unga officerarna vid infanteriskolan och den afdelning af riksvärnet som är stationerad i München.

Dit kallade han också frikårsledaren löjtnant Rossbach.

Det verkliga förbundet bildades emellertid först då Ludendorff närmade sig Hitler, sedan han af sina trogna erfarit att denne skicklige agitator och demagog sökte anslutning till en större personlighet. Till förbundet Ludendorff-Hitler inströmmade pengar i massor. Kapitalismen lämnade stora summor; under inflationstiden kommo de növändiga pengarna från Tjeckoslovakiet, och äfven stora belopp i dollars inflöto. Den national-socialistiska rörelsen fick i sin agitation en rent amerikansk form. De parader som Ludendorff höll med vapenskrammel, flygande fanor, klingande spel och annan militär ståt, skapade en atmosfär af hvilken ledarna själfva berusades sedan kom vändpunkten då von Kahr af regeringen Knilling utsågs till generalstatskommissarie. Den faran hotade då att von Kahrs i München, till-

sammans med en högerregering i Berlin, skulle helt och hållet tränga undan Ludendorff och Hitler. Det förelåg också fara för att von Kahr, som arbetade för de katolska Wittelsbacharna i Bayern skulle kunna upprätta ett tyskt statsförbund som ett Wittelsbachskt kungadöme. Detta var just motsatsen till hvad Ludendorff önskade – ett stortyskland under folklig diktatur. Därför sattes kuppen i scen just i det ögonblick då von Kahr syntes på höjden af sin makt.

Paris den 12te Jan. Radikalsocialisternas ledare Heriot höll i går afton i deputeradekammaren ett stort programtal, som åhördes med spänd uppmärksamhet och rönte lifligt bifall. Anmärkningsvärda äro de försonliga inpass som Poincaré gång på gång inflikade, och som synes bekräfta antagandet att han nu före valen börjar söka stöd hos vänstern i stället för såsom hittills hufvudsakligast hos högern. Heriot genomgick resultatet af Ruhrockupationen

och framhöll att Ruhrfrågan icke löser skadestandsfrågan. Man måste söka andra lösningar efter större skala, men för att komma till ett resultat måste först och främst en allierad front åter bildas (hear, hear). Frankrike bör göra allt för att få till stånd en försoning med England. Det blefve troligen svårare att arbeta tillsammans med MacDonald än med de engelska konservativa. Typiskt för stämningen var att Heriots uttalanden om en försoning med England mottogs med lifliga uttryck af misshag från högerbänkarna.

När den interallierade fronten är återupprättad, fortsatte Heriot, måste man söka uppnå samförstånd med Tyskland. Heriot varnade dock starkt mot inblandning i inre tyska angelägenheter och mot att stödja separatiströrelsen. Man löser icke skadestandsproblemet med att Tyskland som befinner sig i anarki och upplösning^{x)}. En lösning är heller icke möjlig,

x) men säkerhetsfrågan?

när öfverenskommelse träffas endast med den tyska stor-industrien. Ett sådant samarbete kan på sin höjd vara en beståndsdel af en skadeståndsplan. Den största säkerheten och garantien får Frankrike genom att energiskt stödja den franska demokratien

--- Det vore oundgängligt nödvändigt att Frankrikes skuld till Amerika och England reducerades i samma omfattning som Frankrike gjort eftergifter för Tyskland. En sådan reduktion skulle säkert kunna uppnås i Amerika och England, då dessa länder väl icke vilja sätta Europas fred på spel för några dollars skull (ett finurligt sätt att vältra skulden öfver på dem ifall det går åt fanders)

Den 9de Januari nedsköts regeringspresidenten Heinz och fyra andra separatistledare i Speier i restaurangen Wittelsbacher Hof i Speier. En medlem af Rheinlands-kommissionen har nu fått mottaga ett bref, dateradt Frankfurt am Main

och undertecknat "Fem medlemmar af Oberland", hvori brefskrifvarna meddela, att de lyckats undkomma till det obesatta Tyskland. De uttala sin tillfredsställelse öfver att ha dödat separatistledaren Heinz och förklara att ingen förrädare skall undgå dem. (Det var organisationen Oberland som styrde till med mordet på Erzberger och Rathenau) sidan 35

Paris den 13de Jan. Frankrikes största industriidkare, förutvarande återuppbyggnadsministern Loucheur betraktar med stor optimism skadeståndsfrågans ordnande i en snar framtid

--- Hvilken regering som än kommer till makten i England, skrifver Loucheur, torde den söka återknyta förbindelserna med Frankrike. England är nu på det klara med det fel det begick för ett år sedan då Ruhrockupationen tog sin början. Under det England alltjämt påstår, att ockupationen aldrig kommer att kunna betala sig, medger det dock nu, att ockupationen är ett viktigt

aktionsmedel, ehuru England hyser fruktan för att den skall leda till Frankrikes ekonomiska hegemoni på kontinenten. Frankrike kan genom att göra England delaktigt på lika fot af en öfverenskommelse med Tyskland bevisa, att det icke önskar någon hegemoni, och Englands sista motvilja mot ett samarbete kommer då att försvinna. Det är icke svårt att finna en bas för samförstånd mellan de båda länderna (hear, hear, det är naturligtvis lättare för England att hålla tummen på ögat på Frankrike om det är medintressent i jobbet)

Loucheur framhåller att han under sitt sista besök i London öfverttygade MacDonald och andra ledande engelska politiker om, att frågan är lika viktig för England som för Frankrike. Frankrike har nu efter segern i Ruhr stora trumf på hand, men ämnar icke missbruka sin tur. Frankrike skall använda framgången i alla de allierades intresse. England har låtit

Frankrike gå ensamt in i Ruhr (dumt^{x)}) Detta var till ingen nytta. De allierade måste i den gemensamma politikens intresse hindra Tyskland att åter slå in på den väg, som förde till kriget 1914 och i gemensamt intresse måste de bevara handel och industri. Frankrike och Belgien ha arbetat för alla de allierade genom att medelst Ruhrockupationen göra ett slut på Tysklands dåliga vilja. De allierade torde nu med en smula god vilja åter kunna få till stånd försoning och fred.

”Frankrike den borgerliga demokratins fäste”

I ett samtal om socialismen med TTs korrespondent yttrade den belgiska socialistledaren Vandervelde bl.a.

---I Frankrike där den jordbrukande (och själfägande!) befolkningen är mycket talrik, är det knappast tänkbart att ett rent arbetarparti skulle kunna få majoritet. Jag tror på socialistpartiets framryckning,

x) ledde till det passiva motståndet, som Tysk –^{o)}

o) land ej gifvit sig in på om det ej hoppats på Englands sympati, event. ingripande

men Frankrike kommer säkert att framför allt förbli hvad det redan under det förflutna varit – ett land med vidsträckt demokrati, där borgare och bondevänstern, det vill säga hvad man i andra länder kallar liberala partiet, fortfarande kommer att spela en stor roll.

Läs! Wien den 13de Jan. Allmänna samtalsämnet för dagen i Wien är de afslöjanden angående läkarpraktik som professor Hochenegg, förste professor i kirurgi vid universitetet i Wien gjort under föreläsningar för sina studenter.

Professor Hochenegg förklarade att en formlig öfverkommelse existerar mellan kirurgerna och de praktiserande husläkarna, enligt hvilken kirurgerna betala husläkarna en provision på 50 proc. af honoraren för hvarje operation. Husläkarna ha fått verklig mani på att söka reda på alla som möjligen kunna tänkas behöfva undergå operativ behandling. De kirurger, hvilka, som professor Hochenegg själf, vägra att betala provision, icke blott bojkottas af läkarna

utan man försöker, om möjligt, ställa om att de få dåligt rykte. Hocheneggs meddelande har å ena sidan framkallat stora bekymmer hos allmänheten, å andra sidan väckt en storm bland läkarna hvilka beteckna hans påståenden såsom öfverdrifna. Man medger att hans anklagelser i vissa fall äro berättigade, men flertalet Wienläkare fritaga sig från dylika beskyllningar.

(I min ungdom hyste menige man skräck för sjukhusen emedan de trodde att läkarna där experimenterade i studieändamål på fattiga patienter – nå osvuret är bäst)

Med anledning af arme Garborgs nyligen inträffade död erinras man om Björnstjerne Björnsons påstående om honom att han företagit färder genom lifvet med rundresebiljett. Detsamma har mr Dick gjort, utan anlitande af Badecker, hvilket resulterat i att han fått en vidsträckt ytlig, ofta originell och ännu oftare skvatt galen uppfattning af tillvaron.

Som ett apropå till damernas nya jazzgossefrisyr skrives:

Ett kafé i Paris hade lång tid haft en af stadens mest kända och populära sångerskor som gäst på sin konsert-estråd och publikens jubel hade inga gränser. Kväll efter kväll brakade applåderna löst, så snart den afgangade favoriten visade sig med den väldiga spanska kammern i sin kolsvarta hårknut. En dag kom hon i pagehår, men då var förtrollningen bruten. Den gossliknande uppenbarelsen med sitt korta, svarta hår lämnade publiken fullkomligt kall. En stor popularitet hade offerats på modets altare. Ett memento!

Washington den 14de Jan. Omöjligheten att genomföra förbudslagsbestämmelserna har särskildt visat sig nu under jul och nyårsfestligheterna och gjort frågan om en revision af lagen aktuell.

--- I staterna ha under de senaste månaderna den ena stora spritskandalen efter den andra varit allmänna samtalsämnen. På otaliga platser respekteras öfverhufvud taget icke förbuds-lagsstiftningen af de lokala myndigheterna. Särskildt paradoxala ha förhållandena varit i Filadelfia, Amerikas tredje stad, där spritutsskänkningens försiggått helt öppet. Till sist inskred presidenten mycket hårdhänt och utnämnde general Smedley till

nykterhetsdiktator. Denne gaf polisen 48 timmar för att utrymma alla "Saloons". Om detta icke skedde, skulle hela poliskåren afskedas. På två dygn stängdes öfver 1000 barlokaler och en massa personer anhöllos. Turen har nu kommit till New York där till en början 32 polisinspektörer och 85 konstaplar blifvit suspenderade, emedan de sett genom fingrarna med sprit-utskänkingen.

Paris den 14de Jan. Polispresidenten meddelar att kommunisterna med anledning af Karl Liebknechts och Rosa Luxemburgs dödsdag i morgon^{x)} planlagt stora gatudemonstrationer,

x) de blefvo, som bekant, mördade.

The Memorial by Mr Dick nr 55.a

varnar enträget mot deltagande däri, enär polisen kommer att inskrida med de skarpaste medel.

Berlin den 15de Jan. Enligt Acht Uhr Abendblatt har i förmiddags en före detta officer^{x)} häktats i ett kafé vid Potsdamer Platz som misstänkt för att tillsammans med flera andra personer ha planerat ett attentat mot general von Seeckt (militärdiktatorn i Tyskland).

Läs! Paris den 15de Jan. En af fem deputerade af olika partier sammansatt parlamentskommission har afrest till Lille för att verkställa undersökning angående reparerandet af krigsskadorna. Undersökningen kommer särskildt att gälla en af de förnämsta industrifirmorna i departement du Nord, hvilken misstänkes för oärliga manipulationer.

Undersökningen kommer att pågå äfven under nästa vecka.

De första resultaten synas tyda på att den ifrågavarande firman be-

x) tillhörande Consul eller Oberland?

gått falsarier, uppgående till 200 millioner francs (!).

Troligen komma flera af de i saken inblandade personerna att häktas

(synd att fransmännen också skola blamera sig). (nedan) Läs! Andra kammarens talman, herr Herman Lindqvist har meddelat chefen för telegrafverket att han på grund af delade meningar bland andra kammarens ledamöter icke önskar något utsändande pr radio af årets remissdebatt

(egentliga orsaken till inhiberandet af detta folknöje påstå elaka männen är att riksdagsfarbröderna äro rädda för att deras valmän genom radieringen komma i tillfälle att själfva direkt konstatera dem som deras representanter pronto)

(ofvan) Berlin den 17de Jan. En ny tysk ministerskandal är under uppsegling, denna gång dock icke i det röda Sachsen utan i det angränsande röda Thüringen. Den Thüringska statsbankens chef, presidenten

Loeb, har nämligen anklagats för att trots sin ställning ha gjort valutaspekulationer, hvarigenom han kommit i kontakt med författningsbestämmelserna. Ställd till ansvar härför har Loeb icke förnekat spekulatörerna men velat göra gällande att han har haft tillåtelse till dylika. Det förefaller som den thüringska hushållningsministern icke blott varit medveten om utan äfven gynnat Loeb's förhållanden^{x)}. I hvarje fall har han icke gjort något för att förhindra dem. Loeb's uppträdande liksom också hushållningsministerns förhållande komma nu att bli föremål för såväl valutakommisionens som allmänna åklagarens ingående undersökningar.

I ett kåseri om remissdebatten läses:

---Men så kom herr Kilbom som en annan klumpeduns och slet sönder den uppståndna drömstämningen genom att läsa upp valutannoteringar. I egenskap

x) herrarna delade väl broderligt vinsten?

af de betrycktas vän var han särdeles ledsen å Mammons vägnar : Alla valutor ramlade (Ryssland glömde han nämna, 1 krona per 163,8 ton sovjetrubler). Statskuldena stego och det var allmän bedrövelse inom det affärlif för hvilket herr Kilbom speciellt intresserar sig. Det är bara Sovjet-Ryssland som har det bra. Därför böra vi sluta handelsaftal med Ryssland och äfven erkänna det de jure. Vi hålla på att komma på sladden, ty följande kulturstater ha redan erkänt Ryssland de jure: Mongoliet, Afghanistan, Bokhara och så vidare. Men herr Kilbom vredgades också på mycket annat. Kronprinsen fick till exempel föra befälet öfver den ena armékåren under Skånemanövern^{x)} medan Arne Borg, som gjort Sverige mera heder än alla generaler fick arrest.

Berlin den 17de Jan. Tyska folkpartiet har uteslutit förre hofmarskalken von Zedlitz. Åtgärden har vidtagits på grund af von Zedlitz för exkejsaren

x) det har han så innerligt rätt i.

så ytterligt komprometterande bok "Tolf år vid Tyska kejsardömet"

se sid 95. där det kom in i "ryska röran"

Paris den 18de Jan. Poincaré har i dag återigen hållit ett tal i kammaren. Han yttrade därvid bland annat, att han med tillfredsställelse toge fasta på Heriots förklaring, att Tysklands skuld icke finge minskas. Utlandet borde få klart för sig att man icke kunde räkna på meningsskiljaktigheter bland fransmännen inbördes för att få Frankrikes rättigheter beskurna---

--- Poincaré underströk, att Heriot förklarat att han i händelse frågan kom på tal, skulle vägra att utrymma Ruhr. Han hade sålunda indirekt erkänt, att regeringen gjort rätt i att ockupera Ruhr^{x)}. Heriot hade vidare yttrat att han skulle kunnat finna solidare och varaktigare panter än Ruhr – "men jag är rädd att han då släpper det verkliga för en chimär".

x) knappast - endast att det nu vore olämpligt att utrymma det

Läs! Han (Poincaré) var ense med Heriot om att Ruhr icke utgör en tillräcklig pant (!) Belgien hade öfvervägt exploaterandet af andra panter i det icke ockuperade Tyskland (!) Frankrike hade gjort detsamma, med dess panter borde läggas till dem man redan hade, icke träda i stället för dessa. Det hade varit tillräckligt att ockupera Ruhr för att konstatera dess rikedom. En fågel i handen är bättre tio i skogen

I mr Dicks gröna ungdom i Södertälje påstods det om brandchefen därstädes att han aldrig släckt något annat än sin egen törst (bra).

(ofvan) ---Sedan kammaren avslutat debatten förklarade Poincaré att han gjorde det till en kabinetsfråga att den gifve prioritet åt den af Manaut föreslagna dagordningen^{x)}--- kammaren antog därefter med 445 röster mot 126 andra delen af dagordningen, hvori med förkastande af alla tillägg uttalas tillit till att regeringen skall fortsätta sin politik till landets väl. Hela dagordningen-

x) af regeringen gillade dagordningen

antogs slutligen med handuppräckning. nedan

Kristiania den 19de Jan. Från Kirkenäs meddelas: Ett väldigt sprängskott affyrades i går vid sydvarangers grufvor. För skottet användes 38000 kg sprängämnen. Ett 40 meter högt fjäll lyftes af laddningen, och föll samman under det väldiga rökmassor och eldpelare steg mot höjden. Genom sprängningen lösgjordes omkring en kvarts million ton järnmalm. Laddningen är den största som affyrats vid reguljär bergsprängning. (Hur mycket sprängämnen gingo åt vid upprensningen af inloppet till Newyorks hamn för några år sedan?)

(ofvan) Före detta förtroendevotum betonade skadeståndskommissionens förre ordförande Louis Dubois Ruhr-ockupationens laglighet och meddelade att han under hela den tid då han var ordförande i skadeståndskommissionen, icke kunnat utföra Versaillesfördraget emedan England alltid stod på Tysklands sida och hindrade fördragets verk-

ställande. Dubois förklarade, att om England och Frankrike varit eniga om att genomdrifva fördragets verkställande, så hade de varit tillräckligt starka att tvinga Tyskland därtill^{x)}, och fransmännen skulle icke ha behöft ockupera Ruhrområdet. England skulle för öfrigt icke kunna komma ut ur den kris det själf genomgår förrän fredsfördraget utförts.

Läs! Washington den 19de Jan. Marinministern har meddelat representanternas hus marinutskott, att hufvudsyftet med luftskeppet Shenandoahs tillämnade polarflygning är de arktiska regionernas utforskande för annektering af landområden därstädes. Ministern tillade, att den omständigheten att ett stort utforskad område ligger så nära Förenta Staterna^(!!!) utgör en fara för U.S.A, som icke kan tillåta att detta område faller i händerna på någon annan makt. Flygfärden företages i år för att förebygga att

xx) falska förhoppningar hos Tyskland

x) Hear,hear – Englands hållning uppväckte^{xx)}

att områdena kartläggs och fotograferas af någon annan makt.

(Stackars U.S.A . om de fruktansvärda norrbaggarna hinna före och lägger beslag på Nordpolen, i all synnerhet som de just nu fundera på att annektera Grönland)

Uncle Sam tänker väl förresten: "en ann är så god som en ann – nu då John Bull lagt beslag på Sydpolen är det inte mer än rätt att vi skynda oss med att norpa Nordpolen.

I en artikel om "brännvinets historia i Sverige" läses bland annat:

-- Så komma vi till den meningsgrupp som Wieselgren karakteriserat som "aptitsupningens vänner". Deras ståndpunkt gisslades af Linné som drastiskt tecknade måttlighetsuparen, hvilken ackompanjerar sin dag med "morgon-förmiddags-,aptit-, mat-,eftermiddags-,afton-,och kvällssupen"

En vördig prost vände sig på 1818 års riksdag särskildt mot dem, som anse att öl kunde ersätta brännvinet, ty det

vore allför besvärligt att på arbete medtaga en hel korg full med ölflaskor "för att den kraft som nu kan bekommas af den lilla tennflaskan"

(I samma vefva förklarade en annan riksdagsgubbe att "brännvinet skulle pånyttföda Sverige" – man söp då ungefär 5 gånger så mycket brännvin pr individ som i början af nittonhundratalet – men så höllo vi också på att gå under på kuppen. Den tyske författaren Theodor Mügge påstår att en af orsakerna till att vi förlorade finska kriget, var att de svenska soldaterna vore försupna.

Läs! "Ett skadeståndsuppslag: Franska inrikesstatsskulden öfvertages af Tyskland"

Paris den 19de Jan. Tyskland meddelar idag att dess valuta är stabiliserad och att man kan räkna med balans i budgeten. En sådan optimism från tyska sida kan måhända till en del förklaras af att Tyskland vill förebygga en utländsk finanskontroll. Frankrike kan emellertid endast önska att dessa

tyska förklaringar motsvara verkligheten och att Tyskland fullgör sina betalningar utan att de allierade behöfva upprätta en finanskontroll.

Om man, skrifver Le Temps, verkligen vill täcka skadeståndsfördringarna och icke vill använda dem som ett politiskt vapen – en manöver som alltid ogillats af franska regeringen (?) – måste man erkänna att det är mera värdefullt att ha att göra med ett betalningsdugligt Tyskland som icke står under finansiell kontroll, än ett Tyskland som icke kan betala, med kontrolleras i alla vinklar och vrår.

Efter stabiliseringen af den tyska valutan och sedan balans uppnåtts i budgeten, kan man börja tänka på tyska skadeståndsbetalningar, dock i en annan form än Poincaré antydt. De tyska järnvägarna skulle exempelvis kunna spela en roll. Skadeståndsbetalningarna måste framför allt ordnas så, att de stater

som ha fordringar snabbt befrias från de bördor som de måst påtaga sig för att återuppbygga de förstörda områdena och så att tyska folket snabbt uppnår det stadium, då dess områden äro befriade. Om denna uppfattning blir klar på ömse sidor skulle det säkerligen gynna fredens bevästande. Detta mål kan uppnås genom att Frankrikes inrikesskulder förvandlas till en tysk inrikesskuld, utan att Tyskland definitivt behöfver afträda något. Utsikten att vid slutet af amorteringstiden återfå sitt kapital skulle uppmuntra Tyskland att fullt uppfylla sina förpliktelser (???) – inte återfår Tyskland sitt kapital sen det en gång amorterats – äro de franska obligationsinnehavarna nöjda med att utbyta den tyska staten som gäldenär mot den franska. Egendomligt att det besegrade Tyskland genom markfallet är befriadt från sin statskuld under det att segrarna digna under sina genom världskrigets åsamkade skuldbördor.

I en artikel om tyskarnas lukulliska lefnadssätt vid utländska, i synnerhet schweiziska kurorter, läses:
---Utlänningarna, som se detta måste säga sig: Vi ge gärna, men tyskarna borde först själfva se till att hjälpa de sina. Vi komma dock först i andra rummet. Ha tyskarna råd att uppträda på detta sätt i utlandet, så är nöden i Tyskland antingen en legend, eller också ha dessa tyskar på ett skamligt sätt underlåtit att göra sin plikt mot sina hungrande landsmän. Det sista är det riktiga: Nöden grinar öfverallt, med dessa kretsar ha icke gjort sin skyldighet. Som ett litet bevis kan nämnas, att en stor tidning med väldig tam-tam öppnade en insamling till förmån för de hungrande. Den har nu pågått i flera månader – den summa man uppnått motsvarar knappast den summa som Svenska Dagbladet lyckades insamla under loppet af ett par veckor till Pauvres Honteux i Stockholm. Och Berlin är

dock något större än Stockholm (bara fem gånger så stor 1910 – nu antagl. minst 6-7 gånger – Tyskland har mer än tio gånger så många innevånare som Sverige och den ”stora tidningen” bör ha fått bidrag äfven från andra än berlinare)

I en artikel om de religiösa badfesterna i Allahabad läses:

---De engelska myndigheterna ha nu afstängt en del af badplatsen i Allahabad såsom lifsfarlig på grund af årets ovanligt höga vattenstånd och den däraf vållade undermineringen af sandbankarna. Hinduerna ha gripits af glödande harm öfver åtgärden. Enligt deras åskådning kan det öfver hufvud icke inträffa några olyckor vid dessa bad, ty att ofrivilligt drunkna i Ganges är helt enkelt en lycka^{x)}. Det är en konflikt af samma slag, som när engelsmännen af sanitära skäl ha låtit tappa ur flera af de gamla heliga dammarna i templen hvilkas stinkande vatten varit en genom århundraden

x) nästa sida

verksam bakterihärd – enligt den hinduiska uppfattningen måste den tempelbadare, som dricker sig till tyfus också dö en för gudarna behaglig död.

(förra sidan) ”Den hvars ben sjunka i Ganges vatten , återvänder aldrig från Brahmas värld”, heter det i en af hinduismens urkunder – (Engelsmännens mångåriga kamp mot ”sutte-ankbränningen – har gifvit anledning till svåra oroligheter.

(sidan 14) Berlin den 21^{sta} Jan. Enligt telegram från Speyer har den så kallade autonoma regeringen i Pfalz sändt rikskanslern och bayerska ministerpresidenten en skifvelse, hvori den meddelar att den hädanefter för hvarje attentatsförsök eller utfört attentat mot en medlem af den autonoma regeringen eller någon af dess tjänstemän kommer att göra de fem mest ansedda personerna på motsatta sidan ansvariga med deras lif och egendom (! – jämför tyskar-

nas framfart under kriget i Belgien och nordöstra Frankrike. (gisslan) sid 51

Läs! Berlin den 21^{sta} Jan. Vid centerns sammanträde i går i riksdagen, hvilket öppnades af rikskansler Marx, höll ministern för de ockuperade områdena Hoefle ett anförande om Tysklands politiska och ekonomiska läge. Han yttrade bland annat, att Tyskland måste försöka att komma till ett samförstånd med Frankrike för att uppnå ett modus vivendi. Han varnade för att sätta allför stora förhoppningar till England och det där till rodret komma arbetarpartiet.

I ”andra varningen” som utkom 1914 stötte Sven Hedin i sin berömda trumpet som följer:

---”Vi sena tiders barn, som i lefvande ådror bära det svenska blodet, mer ur de hopade skatter af erfarenhet, historien åt oss bevarat, liksom den gamle kung Gösta samlade silfver i Eskils gemak utvälja den bästa delen. Då skall det

vara oss beskärtdt att bygga det nya Sverige lika starkt som Gustaf Wasas rike och att upphöja det lika högt som Gustaf Adolf, han som nedslog sina fiender och triumferade i döden. Då skall Gud allsmäktig skänka oss sin hjälp i samma mått som när han spände en bro öfver hafvet åt den tionde Karl^{x)}. Då skola vi också iklädas kraft att i med- och motgång lika stå fasta som Karl den 12te. Då skall himmelens tystnad(?) när det sjunde inseglet till Sveriges ödesbok brytes, till sist uppenbara Guds hemlighet med sitt svenska egnomsfolk. Då skola klockorna förkunna uppståndelse och segerfest ("det låter bra" sa Menelaus om de tyska musikanternas fanfar i Sköna Helena)

Afgörandets timme är slagen. Kring våra landamären mulnar synranden och tordönets dån kan förr än vi ana rulla in öfver våra kuster. Det gäller att spänna våra muskler till hårda tag

x) som han och Erik Dalberg dinglade öfver i fyllan och villan

för att varna det land som är vårt hem på jorden och för att bevara arvet oförminskadt och förkofradt åt våra barn och och icke grumla deras hopp. Vi skola stå med den lefvande Gudens och icke med skammens^{x)} insegel på våra pannor.

Man väger icke fosterlandet på krämarens våg. Oss höfves det friskt mod, som aldrig tvekar att då afgörandets timme är slagen kräfva ut det yttersta och sista. Oss höfves att profitera af tillfället såsom den unge konungen och fältherren i snögloppet vid Narva. Då är segerns stund inne äfven om fiendernas härskaror tränga oss på alla sidor. Lyssnen!

Hören det underbara ekot ur det förgångna! Det är kung Karls frimodiga stämman som manar:

"Svenskar, svenskar! Vår Herre ger er lyckan när man dristeligen gör hvad man bör göra"

(Obs! Denna rappakaljas pappa är inte I.O. Åberg eller korpral Blom utan den vidt-

x) Hin Håles? Ett af hans många smeknamn är ju skammen

betömde Sven Hedin, den svenska nationalismens illustre fanbärare – eller trumpetare)

Om den svenska nationalistiska litteraturen skrifver Lucien Maury bl:a

---Denna medelmåttiga och ledsamma litteratur förtjänade icke att man uppehöll sig vid den, om den icke spela en så framstående roll i Sveriges offentliga lif under de sista åren. Det har törhända icke varit onyttigt att påvisa dess alldeles särskilda karaktär, dess helt lokala saveur, de retrospektiva och liksom damhöljda synpunkter, och den svulst och dåliga smak, som gör den till en karikatyr af en viss romantik, ty denna litteratur, som om hvartannat citerar Svedenborg, kung Gösta och Bibeln, och gladeligen hämtar inspiration i Uppenbarelseboken, denna på en gång pretentiösa och elementära litteratur är ur många synpunkter icke annat än en löjlig travestering af W. von Heidenstams diktning.

”Farligt att propagera för N.F. i U.S.A.”

Washington den 22^{dra} Jan. Den kände

amerikanske förläggaren Bok, hvilken uppställt ett pris för den bästa planen till amerikansk medverkan för världsfredens bevarande, har kallats att inställa sig inför ett senatsutskott, emedan han beskylls för att bedrifva en propanganda, åsyftande att inverka på kongressens åtgärder och regeringens utrikespolitik^{x)}. Det förljudes, att utskottet skall avgöra, huruvida det finns något samband mellan det af Bok utfästade priset och de organisationer, vilkas syfte är att förmå U.S.A. att ansluta sig till Nationernas Förbund (det förefaller som om de, hvilka påstå att U.S.A. är det ofriaste land på jorden ha rätt- nu får man varken ta nubben, pussas eller skrifva.)

Berlin den 23^{die} Jan. Den amerikanske stålkungen Charles Schwab, chef för de stora Bethlehemstålverken, anlände i går helt öfverraskande till Berlin. Han hade egentligen ämnat besöka den tyska rikshufvudstaden först den

x) nå, men hvad göra alla tidningar då?

10de Februari. Hans plötsliga ankomst ställs i samband med vissa försök som gjorts af tyska industriföretag för att åstadkomma en anknytning till den amerikanska storindustrien.

---Man tillmäter hans besök stor betydelse, då man antager att det skall lyckas åstadkomma ett närmande mellan de tyska och amerikanska storindustrierna. Vidare framhålles det, att Schwab i Ruhområdet redan anknutit ett flertal förbindelser. Att han anlät hit så tidigt, tillskrifves bland annat den omständigheten, att utvecklingen af de pågående tyskfranska underhandlingarna fordra snabbare initiativ, på det att Amerika icke kommer i efterhand. Schwab afreser i afton till Wien där han äfven skal konferera med representanter för storindustrien.

(Hoppoms att England också passar på och får en trasa med i byken – liksom de tyska storindustriella otvifvel-

aktigt bära en dryg del af ansvaret för världskriget kommer världsindustrien om den blir bra hopsyltad att bli en hämsko för framtida eventuella krig.

Paris den 23^{die} Jan. Å MacDonalds ministerlista väcker särskildt Lord Haldandes namn misshag i Frankrike. Han betecknas allmänt som en oförfärlig tyskvän och följaktligen som en motståndare till Frankrike.

Le Temps skrifver:

Man bör icke vara i tvifvel om att MacDonalds utrikespolitik naturligtvis kommer att vara i strid med Frankrikes, såvida icke Frankrike tar initiativet till att lämpa sin politik efter Englands. Hvad förhållandet mellan England och Tyskland angår, kan man icke tro att en antifransk politik från engelsk sida i längden skall göra förhållandet bättre. England stöter förr eller senare på det problem, som lord Haldene redan känner, frågan om Tysklands expansion – konflikten mellan "Brittania rules the waves" och "Unsere

Zukunft ist zur see^{x)} ". Ju mer England angriper sina gamla allierade på kontinenten desto värre blir följderna af den framtida engelsk-tyska rivaliteten.

Liberté ger uttryckt åt det nationalistiska Frankrikes syn på MacDonald och hans medarbetare i följande rader:

Ingenting är mera oriktigt än att beteckna kabinettet MacDonald som vän till Frankrike. Hvarför dölja sanningen? De män som sedan i går ha makten i England äro alla tyskvänliga.

Paris den 24de Jan. Från Mainz meddelas att den franska polisen på angivelse från soldater uppdagat ett internationellt kommunistband, som gjorde anti-militäristisk propaganda bland ockupationstrupperna. Ett sjuttioal arresteringar har företagits.

"Monarkien i Grekland ställd på afskrifning". Athen den 23de Jan. Venizelos har hållit ett tal i hvilket han, under åhörarnas lifliga applåder, förklarade

x) för ögonblicket – "gallia rules the air"

att monarkien icke behöfdes. Republikanernas ledare har i nationalförsamlingen föreslagit dynastiens afsättning och republikens införande.

I en artikel om Michelangelo läses:

---I sitt yppersta verk, den yttersta dagen, skildrar han Kristus som en hård obarmhärtig domare, som skoningslöst drifver de flesta till helvetet och som verkar så fruktansvärd i sin vrede att till och med de saliga se förskrämda ut.

Ryskt! Sovjetrysk censur. I en bok af norska proffesorn Brock läses bl.a:

---Särskildt förbjudas alla trycksaker som beröra religionen eller kunna värna religiösa känslor. Misshagliga uttryck ändras: I klassisk rysk poesi har "Vår herres fogel" ändrats till "den fria fogel", i en bok om zoologi fick benämningen bidrottning icke stå kvar: ett vetenskapligt arbete rörde sig med orden Gud och Djäfvulen, båda med stora bokstäfver, återkom från censuren med gud med liten bokstaf men utan

ändring för Djäfvulen (hör till "ryska röran")

Amerikanskt! En byst af Gustaf Wasa på Påskön! En insändare i en amerikansk tidning framkastar en synnerlligen originell tanke. Han har i en amerikansk tidning sett en afbildning af en byst af Gustaf Wasa och funnit en slående likhet mellan honom och de obekanta stenbilderna på Påskön^{x)}, den östligaste ön i Oceanien.

---Hvem vet, säger han, om inte under vikingatiden någon nu bortglömd svensk sjöfarare kan ha upptäckt Påskön och om man icke här har att söka upphofvet till de hemlighetsfulla bilderna! Han medger att Påskön ligger långt från Sverige, men inte mycket längre än Filippinerna från Spanien och svenskarna voro väl minst lika djärfva och duktiga sjömän som spanjorerna.

Tanken att en svensk viking skulle ha seglat till Påskön och rest byster af Gustaf Wasa vittnar om en

x) möjligen sannt men icke smickrande för kung Gösta

sådan respekt för svensk dådkraft att man känner sig stolt. Och rörande är hans tilltro till de gamla svenskarnas genomträngande framtidsblick.

Berlin den 24de Jan. Kölnische Zeitungs Berlin-korrespondent meddelar rörande de tysk-franska förhandlingarna, att Frankrike synes vilja göra de af Tyskland begärda lättnaderna^{x)} beroende af vissa finansiella prestationer från Tysklands sida. Då Tyskland icke af egen kraft kan prestera något, är ett lån erforderligt, men den för lånet erforderliga arbetsmöjligheten för Tyskland är i sin tur beroende af Tysklands fria förfoganderätt öfver Ruhr och Rheinområdena. Därigenom beröra de tyska och franska intressena hvarandra. Förhandlingarna torde så småningom komma att utsträcka sig till att omfatta hela skadeståndsfrågan.

Berlin den 24de Jan. I Voigtland i Sachsen ägde i går sammanstötningar rum mellan kommunistiska demon-

x) för Rhein och Ruhrområdena

stranter och polis. När demonstranterna icke efterkommo polisens uppmaning att gå hem togo konstaplarna till gummibattongerna för att ge mera eftertryck åt sina ord. Kommunister svarade med handgranater, hvarefter polisen gjorde bruk af sin skjutvapen, sju poliskonstaplar och sexton demonstranter sårades.

Paris den 24de Jan. Från Düsseldorf meddelas att arbetets återupptagande fortgår trots kommunisternas uppmaningar till streik. 10 timmar arbetsdag tillämpas. I Elberfeldt-Barmen streika 15.000 metallarbetare och 9.000 byggnadsarbetare. Under sammanstötningar med polisen ha flera personer sårats, sammanlagda antalet streikande i ockupationsområdena uppgår till 61.000. Streiken vid lignitgrufvorna grufvorna i britiska zonen fortgå.

(Alles für Deutchland! – arbetarna neka arbeta, arbetsgifvarna smussla undan sina kapital till utlandet och gulashen lefver stinna i Schweiz

("Consul" mördar- separatisterna)

Läs! I Linköping sågs häromsistens en karl komma från länsresidenset med en handkärra på hvilken lastats några bundtar deklarationsblanketter till en sammanlagd vikt af af 31 kg. De skulle föras till stadens rådhus. Enligt gifna direktiv drog mannen sina blanketter förbi rådhuset, som låg i hans väg, och till postkontoret som ligger längre bort. Ty försändelserna skulle gå pr post^{x)}, hade höga vederbörande bestämt. Hvilket vittnar om ett starkt utveckladt ordningssinne hos höga vederbörande (utmärkt!) nästa sida

London den 24de Jan. På ett af de liberala anordnat möte höll lord Grey ett stort tal i hvilket han bl.a. yttrade:

--- Förutsättningarna för en fredlig politik genom Folkförbundet och Tysklands underskrifande af dess bestämmelser^{o)}. När Tyskland lämnat denna underskrift, då skulle jag mycket väl kunna tänka mig att England kan vara beredt att göra

x) Hur mycket utgjorde postportot för 31 kg?

o) någonting uteglömdt

Frankrike följande anbud:

- 1) om båda parterna i en konflikt mellan Tyskland och Frankrike kränka Folkförbundets bestämmelser, bevarar England strikt neutralitet
- 2) Om däremot endast en af parterna vid en sådan konflikt kränker Folkförbundets bestämmelser förklarar sig England beredt att icke i första rummet understödja den stat som uppträdt korrekt, utan med vapenmakt tvinga den stat som kränkt bestämmelserna att hålla dessa. (? Det måtte väl komma på ett ut – meningen är väl att England anser sig bör uppträda som folkförbundets champion, ej som Frankrikes)

(förra sidan) I dagens tidning relateras en ännu skvatt galnare historia, för lång för att här återgifvas – Vi behöfva här i Sverige en Dickens, som med löjets vapen tar kål på var "redtapeism", hvaraf en mängd exempel meddelats i föregående memos.

"Stinkbomber som politiska argument"

Berlin den 25te Jan. Vid gårdagens stadsfullmäktigesammanträde kom det till våldsamma uppträden när yrkandet på att de föreslagna åtgärderna till afhjälpan af arbetslösheten omedelbart skulle upptagas till behandling blef afslaget, enär ett utskott har dessa frågor om hand, uppstod ett öronbedöfvande oväsen och stinkbomber flögo omkring i luften. Larmet var så högljudt och stanken så stark att sammanträdet måste afbrytas.

Berlin den 25te Jan. Undersökningarna angående attentaten mot general von Seeckt hålla nu på att taga en intressant vändning. Den arresterade doktor Grandel beskyller nämligen ordföranden för alltyska förbundet, justitierådet Claas, för att ha anstiftat hela sammansvärjningen och för att i samband med det planlagda mordet har vidtagit förberedelser till en statsomvälfning. Justitierådet

Claas har redan varit i förhör men nekar naturligtvis till allt.

(sid 35) Berlin den 25te. Från Pfalz ingå meddelanden om att ytterligare en separatistledare blifvit mördad. Det är frågan om en kakelugnsmakare Schlicht som under separatistherraväldet uppträdde i kretsen Mayen. Han kallade sig landtråd och gjorde sig särskildt bemärkt genom att låta trycka tre trillioner mark nödpengar. Schlicht hade just återvändt från en agitationsresa, då man i går afton fann honom genomborrad af åtta kulor. Han bar en afskjuten revolver på sig. Af gärningsmännen saknas hvarje spår. (Skall bli intressant att se om separatisterna komma att sätta i verket sin å sidan 35 uttalade hotelse.)

”Den estetiserande njutningen af de historiska minnenas hör nära tillsammans med den trötta dådlöshet som griper ett sjunkande folk” (ur Lucien Maurys: ”Den svenska nationalismen o. kriget)

”Svenskarna blicka tillbaka i stället för framåt”

(Lars Hierta och Vedel – för 30 år se'n)

Calcutta den 25te Jan. Lagstiftande rådet i Bengalen har mot regeringens önskan med 76 röster mot 45 antagit en nationalistisk resolution, hvilken yrkar på frigifvande af de sjutton personer som hållas i häkte utan att ransakas. Regeringens representanter ha förklarat, att dessa häktningar varit ovilkorligen nödvändiga och att de vanliga lagbestämmelserna härvid icke kunna tillämpas, eftersom det är frågan om en revolutionär konspiration. Ledarna ha stått i förbindelse med Moskva och därifrån erhållit pengar samt ammunition och vapen af typer som icke stå att få i Indien.

(-och samtidigt funderar MacDonalds regering på att erkänna Sovjet-Ryssland de jure – bättre vore att genom blockad af dess Östersjö och Svarta hafshamnar göra slut på bolsjevikpropagandan

som då skulle själfvdö af brist på medel till dess fortsättande

--- Ett både vidrigt och tragikomiskt intryck gör det att taga kännedom om de beslut som i Moskva fattats om våra kommunisters deltagande i årets svenska valrörelse. Den ryska öfverledningen har förordat fullständigt tillbakavisande af militärbudgeten samt dessutom paroll om arbetare och bonderegering samt arbetare och bondemilis

--- Hvad man först och främst förvånas öfver, när man genomläser dessa råd och vinkar, som äro lika många befallningar, är den fullständiga obekantskapen med svenska förhållandena och svenskt folkkyne. Allt skäres till efter den chablon, som ansågs passa i Ryssland, men som delvis funnits orimlig äfven där. Den ryska bonden gillade bolsjevismen när den bröt med det i Ryssland kvarvarande feodalsystemet och skapade ökade möjligheter för honom att bli jordegare. Men omöjligheten

att inpassa jordbrukaren i det bolsjevikiska systemet, omöjligheten att förmå honom att på en gång odla sin jord och afstå arbetsresultatet till staten blef den första spiken i bolsjevismens likkista. Och så tror man att svenska bönder, hvilkas parlamentariska historia går tillbaka till svensk medeltid, skola förena sig med bolsjevikiska arbetare i en regering som skall stödja sig på utomparlamentariska medel

--- Skådespelet är så ömkligt att man måste undra om hädanefter någon af de kommunistiska riksdagsmännen alls skall kunna påräkna stöd i riksdagen.

I en liten dansk pojkes anmärkningsbok hade läraren skrivit: "Jens kan icke sin tabell" – Jens pappa skref därunder "Naa, saa lær ham den da for fanden" (Ur ett tal af Forsell till operapersonalen, hvori han påstår att sångundervisningen vid operan lämnar åtskilligt öfvrigt att önska)

Om förbudet i U.S.A. skrifver ärkebiskop Söderblom bl.a: --- En bland

de få högre ämbetsmän, som för mig uttalade sig mot förbudet utan tvekan var en domare i en af Amerikas största industristäder. Han beklagade att polisen, duktigt och bra folk, föll för frestelsen den ena efter den andra. Ett spritföretag betalar hvarje polis i mutor ungefär lika mycket som hans årslön, och enskilda spritafnämare lade därtill ansefliga belopp, "jag märker att våra poliser tappert söka hålla sig, men det går icke. Vid det här laget är nog hela vår polisstyrka bättre betald af förbudslagens öfverträdare än af samhället.

-Äfven från håll, där man minst kunde vänta sådant, förnams missnöje. En arbetarhustru beskärmade sig öfver, att den alkohol hennes man och söner nu brukade var hundra gånger värre och farligare i sina verkningar än den som de drucko före förbudet (hear, hear). Jag hörde också i Amerika bekräftelse på det Paulinska ordet om lagens förmåga att uppegga öfverträdelsen. Personer, som

förut knappast brukat alkohol, ha ryckts med i den allmänna sporten att öfverträda förbudet

--- Det amerikanska skämtet indelar medborgarna i två klasser: "Those who have still a little and those who have a little still", det vill säga sådana som har litet sprit kvar och sådana som ha en liten destilleringsapparat (roligt)

--- En vän som åt middag på en hygglig restaurang i New York såg sprit serverad öppet vid borden. Två poliser kommo in för att kontrollera. De erhöilo vid disken hvar sitt glas brännvin jämte kontant ersättning. Med i princip är krogväsendet i och med förbudet afskaffadt i Förenta Staterna.

Berlin den 27de Jan. Polisen i Stuttgart har upptäckt en kommunistisk sammansvärjning, som gick ut på att störta republiken. Fler bekanta kommunister, däribland redaktör Janus från Die Rothe Fahne, ha häktats och stora vapenlager, bland

annat 1400 handgranater, som de sammansvurna själfva låtit fabricera, ha beslagtagits ---

--- Med anledning af arbetstidens förlängning från 8 till 8½ timmar har tyska järnvägmannaförbundet igångsatt omröstning om streik.

(”Deutschland über alles”)

Berlin den 28de Jan. Enligt tidningarna ha under loppet af Januari i Berlin icke mindre än 170 personer häktats för tillverkning och utprångling af falska sedlar. (kan detta löna sig – möjligen med 10-100 billionsedlar)

Berlin den 28de Jan. Inför den stundande högförräderi-processen mot Ludendorff och Hitler med flera synes en viss oro råda inom de högerradikala kretsarna i Bayern. På ett möte i går uttalade Blücherförbundets chef, doktor Schäfer, att en kupp kommer att företagas inom den närmaste framtiden och redan före Hitler-Ludendorff-processens början. Man måste då gå tillväga på ett helt annat sätt

än den 9de November. Endast hänsynslöshet kan åstadkomma ett lyckligt resultat. Sålunda måste telegraf och telefonledningarna afbrytas, alla kommunikationsmedel beslagtagas och städerna afspärras.

--- Kardinal Faulhaber har afgifvit en längre förklaring i hvilken han lifligt protesterar mot de angrepp som riktats mot honom från nationalistiskt håll. Dessa angrepp ha gått ut på att han skulle ha arbetat på Bayerns lösrfande från riket och upprättandet af en själfständig sydtysk stat. Faulhaber bestrider också uppgifterna om att han skulle upprätthålla förbindelse med exkejsarinnan Zita och prins Sixtur af Parma och genom den sistnämnda äfven med Poincaré.

Paris den 29de Jan. Den radikalsocialistiska tidningen Le Quotidien har haft en interview med MacDonald, som därvid uppräknade de klagomål England har att anföra mot den franska politiken och därvid bland annat nämnda

Ruhrockupationen och den moraliska och finansiella hjälpen till vissa mindre nationer. Emellertid hysa England och Frankrike ömsesidig vänskap och den största högaktning för hvarandra. Man måste städse ha detta klart för sig för skingrande af alla missförstånd. MacDonald förlitade sig på det franska folkets sunda förnuft och fredliga afsikter. Hvad den franska trygghetsfrågan beträffar, trodde han icke att den behöfde leda till rustningar och allianser, utan ansåg, att denna trygghet bäst befordrades genom Nationernas förbund^{x)}.

MacDonald gick icke med på att frågan om den franska skulden till England och frågan om Europas allmänna reglering kunna åtskiljas.

I major Peyrons minnen från den tid han var adjutant hos Oskar II läses:

När Falkman slutinstruerat mig

x) England skall vidtaga omedelbara åtgärder för att skaffa Tyskland och Ryssland inträde i Nationernas förbund

sade han: I öfvermorgon skall kungen och en del inbjudna på fisketur till Sollenkroka; Akta dig för att få för många napp för det tycker han inte om. Jag lydde och satte ej mask på kroken.

I en artikel om kvinliga präster läses:

--- Den argaste kvinnohatare vågar väl inte påstå att ord någonsin kunna komma att fattas för en kvinlig präst (ha)

”Spritförbudet fjasko i Turkiet”

London den 29de Jan. Enligt telegram från Konstantinopel har spritförbudet i Turkiet tagit ett ömkligt slut, då nationalförsamlingen i Angora enhälligt gillat Ismets paschas budgetsförslag, att återupprätta statens spritmonopol. (Ett vackert, om tolerans vittnande drag hos tryn-turken, som utan att själf taga sig en tår på tand! – nä då, tycker nån det, - unnar sina otrogna undersåtar lite att trösta sig med i deras ej allför lyckliga tillvaro)

-I engelska tidningar konstateras med tillfredsställelse, ett fe-

nomen vittnande om Englands bibehållna supremati på ekonomiska och tekniska områden. En tendens visar sig nämligen bland amerikanska uppfinnare att frångå traditionen att först taga ut patent på sina uppfinningar i Förenta staterna. Det börjar bli allt allmännare att de göra detta i London och först senare anmäla sina uppfinningar i Washingtons patentverk. Anledningen lär vara att en framgångsrik tillämpning af ett patent i England förhöjer afsevärdt uppfinningens ekonomiska värdesättning på den amerikanska marknaden. Dessutom är det större lätthet att i England finna tillräckligt hög yrkesskicklighet vid tillverkningen af experimentmodeller.

---Daily Telegraph , som trots regeringsskiftet synes ha bevarat sin ställning som utrikesministerns språkrör skrifver i dag att regeringen utan tvifvel har för afsikt att i en snar

framtid göra ett försök att bereda Tyskland och Ryssland tillträde till Nationernas förbund, äfven om regeringen för att nå dett mål skulle bli nödsakade att påyrka folkförbundsförsamlingens inkallande till en extra session. Medan det icke förefaller osannolikt att man hvad Tysklands upptagande i förbundet beträffar, skulle kunna lyckas få till stånd den erforderliga majoriteten, torde förhållandet hvad Ryssland beträffar ställa sig annorlunda. De mellan- och sydamerikanska staterna, som i ryska frågan intaga samma ställning som regeringen i Washington, komma möjligen att ställa sig hindrande i vägen och man måste också vara beredd på protester från Schweiz och de baltiska staterna. Slutligen torde det också bli nödvändigt att i hvarje fall majoriteten af folkförbundets medlemmar erkänna Ryssland de jure innan landet upptages i Nationernas förbund.

På tal om de interallierade skulderna skrifver Daily Telegraph, att MacDonald förklarar att ett arrangemang beträffande Frankrikes skuld icke kan genomföras oberoende af en allmän reglering af de europeiska frågorna. Detta måste uppfattas så, att Storbritannien icke kan väntas vilja göra ytterligare uppoffringar så vida de ej tjäna den allmänna fredens intressen---

--- I artikeln framhålles vidare att Englands sammanlagda fordringar på Frankrike och Tyskland äro större än Frankrikes tyska fordringar.--- Häraf följer i sin tur att Frankrike icke kan göra gällande, att det mer än något annat land har intresse af att indrifva tillgodohafvandet hos Tyskland och alltså håller icke rätteligen torde kunna göra gällande att det har mest bestämmanderätt angående de metoder som böra användas vid inkasseringen. Konklusionen äro, att Frankrike icke längre torde kunna

skjuta våra synpunkter åt sidan och använda metoder som vi anse skadliga.

Rom den 29de Jan. Uppgiften att påfven sändt ett kondoleanstelegram till sovjetregeringen(!) med anledning af Lenins död, dementeras.

Berlin den 29de Januari. Separatisterna har under sitt intåg i Schifferstdt i Pfalz skjutit två arbetare från Ludwigshafen efter ståndrätt. I Speyer inträngde franska polisämbetsmän i ett privathem, där familjen och några gäster sjöngo "Deutschland, Deutschland über alles". En half timme senare infunno sig beväpnade separatister och arresterade värden, hans hustru och sjuåriga barn samt gästerna. Under vägen till arresten och vid ankomsten dit, blefvo de anhållna till den grad misshandlade med gummi-batonger att en af dem sedermera aflidit.

Osborne telegraferar från Paris den 28de Januari:

Om 14 dagar komma de interna-

(fortsättning nästa häfte)

(Forts. fr. sidan 68 på "den ryska röran)

Moskva den 26de Jan. Trion i politiska byrån, Stalin Kamenev och Sinovjev, har sammankallat representanter för de ukrainska, hvitryska, tatariska och de andra förenade republikernas folkkommisarierråd. Man föreslog att förläna politiska byrån diktatorisk fullmakt. Representanterna för de förenade republikernas regeringar inlade omedelbart en skarp protaest mot detta förslag och meddelade, att om politiska byrån själf utropar sig till befullmäktigad diktatur, komma alla sovjetrepublikerna att omedelbart proklamera sin oafhängighet af sovjetryssland.

Vid Pavlovskas arbetarsamhälle nära Moskva ha okända personer anfallit ordföranden för det kommunistiska partiets centralkommitté samt statspolitiska förvaltningens representant i samhället, när dessa sent på kvällen återvände hem från ett samman-

träde. Båda dödades med knifhugg och på deras lik lämnades en skrifvelse: "Hundens död åt provokatörer, angifvare och spioner".

London den 30de Jan. MacDonald och hans kabinett synas vara beslutna att ofördröjligen taga itu med problemet om förbindelserna med Moskva ---

--- Detta bör icke förstås så som om han vore beredd att yrka på Sovjetregeringens inträde i Folkförbundet utan att en noggrann undersökning af frågan först företagits. Man bör nämligen icke glömma att Sovjet-regeringen alltid riktat de häftigaste anfall mot "bourgeois-nationernas förbund". Saken har med andra ord två sidor. Sovjetregeringen måste erkänna de institutioner, som upprättats af andra stater, om den vill att andra stater skola erkänna den själf.

(forts sid 81 nästa häfte)

(forts. fr.sid 72 på "den ryska röran")

dränka oppositionella partimedlemmar. Kamenev rusade då upp och ropade att Preobrasjenski vore en provokatiör. Preobrasjenski svarade med att ge Kamenev en örfil. En allmän villervalla uppstod och när man lugnat sig något förklarades Preobrasjenski häktad.

Nyheten om hans häktning spred sig som en löpeld inom oppositionskretsarna i Moskva. En del oppositionsledare samlades skyndsamt och det beslöts att man icke skulle sitta med händerna i kors i väntan på Dzersjinskis män, utan omedelbart organisera motvärn--

--- Det finns tillräckliga tecken, som tyda på, att stiltjen i partilifvet nu hotar att förbytas i storm.

Moskva den 27de Jan. I sitt utlåtande efter obduktionen af Lenins lik beteckna läkarna det som ett under att Lenin kunnat arbeta under det sista året af siff lif. Med undantag af ett litet parti i högra hjärnhalfvan var

hela hjärnan fullständigt förstörd. Att Lenin under sådana förhållanden kunnat arbeta är bevis på en ovanlig intelligens och viljekraft.

Vid Sovjetkongressens sammanträde har beslutats att omedelbart utge i millionupplagor Lenins valda skrifter på olika språk, i synnerhet österländska, (bolsjevikerna vilja åt England emedan de känna på sig att engelsmännens sunda common sense är deras farligaste motståndare i fråga om den s.k. världsrevolutionen)

Petrograd, som först under Lenins ledning hemförde den revolutionära segern i oktober 1917 och som under blockadens och hungerns år visat en öfverlägsen heroism, skall kallas Leningrad. I Sovjetförbundets hufvudstad Moskva samt i Sovjetrepublikernas hufvudstäder Charkov, Tiflis, Minsk samt Leningrad och Tasjkent skola resas monument öfver Lenin.

(forts sid 65)

(Forts. fr. sid 80 på "Den ryska röran")

Han utrotade den ryska öfverklassen. Med samma hänsynslöshet bröt han motståndet från den socialistiska meningsinriktning som representerade förnuftet och kulturen. I stället släppte han lös i århundraden undertryckta lidelser^{x)} i det fantastiska hoppet att sedan allting förstörts i grunden skulle den kommunistiska saligheten sänka sig öfver Ryssland och från detta land stråla ut till all andra folk på jorden. – Världsrevolutionen!

--- Om följderna af Lenins död yttrade chefredaktören för kadett-tidningen Rul:

I ett revolutionärt land är det omöjligt att säga hvilka krafter som kunna komma att ersätta de störtade. Lenins död kan bringa bolsjevismen i allvarlig fara, och jag motser den kommande tiden med stora förväntningar.

(Kadetterna torde närmast motsvara våra radikala mensjevik= socialist

x) inom proletariatet

Moskva den 23de Jan. Några timmar före offentliggörandet af Lenins död besattes alla regeringsbyggnader i Moskva af militär. Radiostationen är omgifven af en dubbelkedja af kommunistiska och statspolitiska förvaltningens trupper. I alla arbetarkvarter patrullera soldater dag och natt. Till Moskva ha från södra Ryssland anlänt fyra skvadroner kavalleri. Natten till tisdagen företogos en mängd häktningar bland röda arméns trupper och kommunister som äro anhängare af oppositionen.

Vid alla fabriker hållas möten, där partilösa arbetare uppträda jämte oppositionella kommunister och fordrar omedelbart genomförande af demokratiska principer.

Aldrig ha ryktena så korsat hvarandra som nu. Öfverallt talas om att en omhvälfning är nära förestående. Man påminner om att vid tiden för Brest-Litowskfreden vänster-socialrevolutionärerna

föreslogo Bucharin att häkta folkkommissarie-rådet. Den Bucharinska gruppen afvisade förslaget, men bevarade hemligheten, som avslöjades först af Sinovjev under striden om partiets demokratisering. -- Häktningar pågå hvarje dag och folk flyr från Moskva.

Läget förvärras därigenom att både politiska byrån och partiets centralkommitté till det sista underhållet legenden om Lenins tillfrisknande och under sina strider alltid åberopat sig på hans auktoritet, som snart åter komma att göra sig gällande. Nu finns denna auktoritet ej mer.

I Kreml är man icke angelägen att välja någon efterträdare till Lenin, ty man vet, att detta omedelbart kommer att framprovocera strider. Det är säkert att hvarken Kamenev, Trotski eller Sinovjev kan komma i fråga, ty antisemitismen griper omkring sig med allt större styrka. Rykov är ryss men har näppeligen någon auktoritet.

I tysthet är man full av förväntningar, ty bolsjevikledarnas sammanhållning synes allvarligt hotad.

Moskva den 24de Jan. På gatorna i Moskva råder oro. En del sammanstötningar mellan folket och milisen har ägt rum. En stark jäsning råder vid fabrikerna och äfven i de kommunistiska cellerna. I de häftiga uppträderna på gatorna deltog hufvudsakligen studenter från högskolor och universitet.

”Skall den röda terrorn åter sättas igång?”

Moskva den 25 Jan. På det redan omtalade förenade plenarsammanträdet af central exekekutivkommittens presidium och politiska byrån har en af politiska byrån föreslagen resolution om skärpande af den röda terrorn antagits. Under diskussionen utspelades häftiga scener. Preobrajenski, en af de näst Trotski inflytelserikaste ledarna af oppositionen, beskyllde öppet politiska byrån för att vilja begagna sig af Lenins död för att

(fortsättning sid 67)

(fortsättn fr. sid 96 på "den ryska röran"

täljer om detta samarbete. I spetsen för den kring storfurst Kyril grupperade monarkistiska organisationen stod den välkände (? bekante?) general Biskupski. Han var under den tyska ockupationen af Ukraina öfverbefälhafvare för Odessas militärdistrikt och har sedan dess bevarat intima relationer med de tyska ultrareaktionära. Han var närvarande vid den monarkistiska kongressen i Reichenhall och hade redan förut avslöjats såsom Horthys och Ludendorffs hemliga agent. Han var också Hitlers närmaste man, och på samma gång handlade han enligt hvad som nu är dokumentariskt bevisat, på order från Moskva. Det var enligt dessa order som han framprovocerade den Hitlerska kuppen.

Biskupski var också rysk-tysken Scheubler-Richters, som organiserade den hemlighetsfulla monarkistiska sammansvärjningen "Aufbau" högra hand. Båda voro intimt förbundna förutom med

Hitler också med chefen för hans stab Esser, och det var efter dessa tres samråd som den sista Hitlerska kuppen ägde rum. Scheubler-Richter dödades under kuppen, och hos honom hittade man skrifna order till honom och Biskupski från Radek, som ledde hela denna tragikomedi, i hvilken, som känt är äfven general Ludendorff var inblandad. Biskupski flydde sedan till Moskva, där som det ryktesvis berättas, man lofvat honom en hög post inom den röda armén.

(En obegriplig härfva—Var Biskupski förrädare mot de Kyrillska monarkisterna och hoppades Moskva att en nationalistisk-fascistisk kupp i Tyskland skulle leda till kommunistuppror därstädes i hvilket de ryska kommunisterna kunde få tillfälle att ingripa?)

Moskva den 15de Jan. Statspolitiska förvaltningen i Moskva har under de sista dagarna gjort upprepade husvisitationer i alla tryckerier. Man har sökt efter källan till sovjetfiendtliga

flygblad som på senaste tiden spridts. Den direkta anledningen gafs af två monarkistiska flygblad, under-tecknade "Rysslands centrala monarkistiska förbund". Det första flygbladet är affattadt i allmänna ordalag. Befolkningen kallas till enighet och organisation för en snart förestående afgörande kamp mot sovjetmakten, för skyddande af den ortodoxa kyrkan och återställande af monarkien.

Det andra uppropet vänder sig till röda armén. Det monarkistiska förbundet erkänner som sin högste chef storfurst Nikolaj Nikolajevitj.- Hittills ha alla statspolitiska förvaltningens sträfvanden att upptäcka tryckningsorten varit förgäfvets.

Moskva den 17de Jan. För några dagar sedan organiserade arbetarna i Perova vid Moskva-Rasan-järnvägen ett möte för att protestera mot det förtryck, i hvilket det kommunistiska partiet håller arbetarklassen. Myndigheterna hade naturligtvis förbjudit mötet och sände statspolitiska förvaltningens

agenter med milis för att häkta deltagarna, men bolsjevikerna möttes med eld af en beväpnad skara arbetare som beskyddade det kvarter där det förbjudna mötet ägde rum. Två milissoldater och några tjekaagenter dödades och flera sårades under skottvexlingen. Bolsjevikerna måste slutligen slå till reträtt.

"Lenin har aflidit! Hans död drabbar Sovjet som ett åskslag och anses framkalla våldsamma strider mellan två grupper."

--- Ett officiellt meddelande från Moskva omtalar att Lenin afled den 21^{sta} Jan. klockan 6,50 på eftermiddagen i byn Gorkij i närheten af Moskva till följd af paralytisk andningsorganen.

Härom skrifves bl. a.- Iljitsj Lenin, Rysslands röde tsar, kommunismens "påfve", "världsrevolutionens Messias" är död, så tillkännages nu från de innersta cirklarna i Moskva. De närmare omständigheterna äro ännu föga kända, och hela hans sjukdom har omgifvits af en mystisk hemlighetsfullhet. Ännu så

sent som någon vecka sedan visste enligt en svensk läkares utsago efter besök i Moskva - ingen i den ryska huvudstaden hvar Lenin verkligen befann sig, och samma dag som meddelandet om hans död ingår uppger hans sändebud i Stockholm, att han tillfrisknat och till och med kunde ägna sig åt sin favoritsport, jakten i Moskvans omgifningar. Tidigare har det förkunnats, att han kunde läsa tidningar, och det har dessutom berättats att man låtit inrätta en biograf åt honom för att förströ honom med lätt inhämtade nyheter från den värld, som det var hans största ärelystnad att kullstörta och saliggöra efter sin egen apokalyptiska facon, som ett äkta moskovitiskt tilläg till hemlighetsmakeriet kring hans sjukdom kan omtalas att man i vissa ryska kretsar på fullt allvar anser att Lenin dött eller på annat sätt lämnat det jordiska redan för ganska lång tid tillbaka, men att hans efter-

trädare förtegit detta af fruktan för följderna af dödsbudet. Denna legend sveper den adekvata atmosfären kring denne sällsamme mans död, hvars hela lif är en enda härfva af otroligheter och mirakel.

--- Det är värdt att anteckna att bolsjevismens främsta dör i samma ögonblick som hans närmaste man Trotski antagligen störtas.

--- Lenin var för millioner musjiker en ny "lille far" hvars robusta uppträdande de uppskattade och våldsamma folkliga språk de begrep. Om bolsjevismen utan vidare kan reda sig utan trollmakten kring Lenins namn skall den närmaste framtiden utvisa.

(Lenin förefaller vara typen för en Nietzscheansk Übermensch, m.a.o. en Agust som anser sig ha rättighet och tror sig om att kunna göra hvad han vill hur mycket lidande och elände än därigenom orsakas)

--- Under krigsåren lefde han dels i Krakov, dels i Schweiz och agiterade jämt utan att själf ådraga sig någon personlig

risk. Efter den ryska revolutionen reste han, som känt är, i plomberade vagnar genom Tyskland till Ryssland^{x)} medförande i sina fickor enligt H. Bernsteins vittnesmål tyskt guld för att korrumpera ryska armén.

I detta sammanhang kan det vara af intresse att erinra om ett yttrande af Kerenski på första allryska kongressen af soldaternas och arbetarnas delegerade i juni 1917. Kerenski frågade från talarestolen Lenin, hvarför denne som internationalist, hvars hufvudsyfte vore att bekämpa kapitalismen, icke stannat kvar i Tyskland och ägnat sin energi att förstöra den tyska militarismen och kapitlismen utan rest till Ryssland och där försökt att desorganisera armén. Lenin blef svaret skyldig ---

--- Lenins berömda motto var: "Plundra plundrarna". Han själf förblef personligen ärlig, plundrade ingen, förde i Kreml ett mycket anspråklöst lif, men låt-

x) dit Tyskland äfven via Finland, skickade andra pest-baciller bl.a. genom svensken Rosen (eller vad han hette – minns ej)

sade sig icke se, att hans kamrater förde ett utsväfvande lefnadssätt, skaffade sig förmögenheter och allt detta för det guld som röfvats från ryska folket ur statskassan.

--- Den amerikanska anarkistkvinnan Goldman, som besökte Lenin skref i New-Yorktidningen Tag:

"En slug asiat är denne Lenin. Han förstår spela på människornas svaga sidor. Han gör sin revolution genom att muta sina instrument med smicker, pengar gåfvor och ärebetygelser.

--- Lenin var, till och med som orkeslös sjukling, en sammanhållande kraft inom den ryska bolsjevismen. Det torde ej vara för djärft att nu förespå denna en kritisk tid.

--- Gorki har sagt om Lenin att han hade den ryska grand seigneurens grymhet och likgiltighet för andras lidanden och att han med en aldrig svikande kallblodighet betraktat sina landsmän som ting med hvilka han gjorde sitt kommunistiska experiment. Man vet med hvilka medel (forsättning sidan 69)

(forts. fr sid. 80 förra häftet på "Den ryska röran")

Vilna den 7de Jan. Politiska polisen har avslöjat en kommunistisk sammansvärjning som dirigerades från Moskva genom kurirer och hade förgreningar i – (diverse städer)--- Den hade till mål ej endast att omstörta det nuvarande statsskicket i Lithauen utan också att smugla litteratur till andra grannländer. Polisen har beslagtagit propagandaskrifter tryckta på olika europeiska språk. Dessutom ha i polisens händer fallit alla räkenskaper, af hvilka man kan se hvilka stora summor som mottagits från Moskva, och dessutom en lista öfver väpnade medlemmar i organisationen, som eventuellt kunde bistå upproret med vapen i hand.

Alla organisationens medlemmar skola ställas inför domstol. Flertalet äro häktade.

Moskva den 5te Jan. Sovjetrepresentanten i Angora har af Tjitjerin återkallats. Detta sättes i samband med att Turkiet ej har erkänt Sovjetrepu-

blikernas förbund, samt med handelsaftalets fjasko. Man har dessutom fått meddelande om, att de turkiska myndigheterna absolut vägrat tillåta ångare under sovjetflaggan att lossa spannmål i turkiska hamnar, hvilket fått till följd, att fartygen måste anlita Pireus.

"Röda armén flyr från kommunistpartiet"

Moskva den 8de Jan. Enligt en af kommunistcellerna vid trupperna i Moskvas militärdistrikt framlagd rapport för år 1923 har antalet medlemmar af kommunistiska partiet minskats med 40 proc. bland trupperna.

Under andra hälften af året har antalet besökare af politiska föreläsningar minskats med 70 procent. Distriktkontrollkommittén har haft under behandling 1035 mål för brott mot partidisciplinen. 986 medlemmar ha till följd af dessa brott uteslutits ur partiet. 43 proc. af dessa voro ockrare och 57 proc. hade begått andra disciplinbrott eller vägrat att afsvärja sina religiösa uppfattningar. 62 proc.

af de uteslutna tillhöra bonderna, 20 proc. arbetarklass samt 18 proc. ämbetsmän och intelligensen.

”Trotski förvisas från Moskva? Isvestia offentliggör den 8de Jan. ett meddelande om Trotskis sjukdom, hvori det heter att denna gör det nödvändigt för honom att lämna Moskva. Här gå emellertid rykten, att hela historien med sjukbulletinen är en manöver af politiska byrån, som börjar frukta för någon kupp från Trotskis sida och vill ha honom aflägsnad från Moskva. Detta skulle också innebära en varning åt Trotski och visa hvad politiska byrån förmår. Om nödvändigheten skulle kräva det skulle man också enligt dessa rykten lätt kunna låta honom dö någonstans på Krim med hjälp af Djersinskis agenter.

Ryktena ha framkallat stor upphetsning bland de i Moskva förlagda trupperna och det är ej alls otänkbart att det blir politiska byråns nuvarande

medlemmar, som i stället för Trotski komma att ”på läkarnas råd” flytta till Krim eller annorstädes.

(Här kan omnämnas den glädjande nyheten att Lenin är mycket bättre. Han lär nu vara nära nog människolik)

Paris den 12te Jan. Från Moskva telegraferas till Le Temps att sovjetpressen med tack afböjer Tjeckoslovakiets beredvillighet att uppträda som medlare mellan Frankrike och Ryssland. Endast direkta förhandlingar äro möjliga. Dessa måste, framhåller Isvestia, öppnas utan att Frankrike icke på förhand uppställer några villkor. Både den ekonomiska situationen och den starka opposition, som under den senaste tiden uppstått inom kommunistpartiet gör det omöjligt för sovjetregeringen att åtaga sig förpliktelser före förhandlingarna med Frankrike.

Från Moskva berättas att en i Ryssland bekant skriftställare Fjedor Tjedorovitj Antipov, ”den ryske Strindberg” gjort

slut på sitt lif genom själfmord. Anledning är att bolsjevikerna lämnat hans lilla landtliga hem till en arbetarkommun, hvilken förstört hans berömda bibliotek.

Hälsingfors den 12te Jan. Enligt underrättelser från Ryssland ha rådsmyndigheterna inledt en kampanj mot finländska medborgare i Ryssland. Dessa afskedas från statens tjänster och privata anställningar och i vissa fall har vistelsetillstånd förvägrats och utvisningar förekommit. Enahanda förfarande har inslagits mot medborgarna i Baltiska staterna, Polen, Tyskland, Österrike, Holland m. fl. stater

(Konstifika tiggare Bolsjevikerna, som utdela örfilar samtidigt med att de gå omkring med tiggarpåsen.

Hvad sägs om MacDonald som funderar på att de jure erkänna Sovjet allt under det att detta med händer och fötter agiterar för att störta det engelska väldet i Indien. U.S.A. är den enda stat som uppträder fullt rakryggade i denna fråga.

Förmodligen emedan de ha klart för

sig att förtjänsten på handel med Ryssland blefve minimal – Ryssland kan ju endast betala med säd, timmer och olja och af dessa varor har ju U.S.A. gudi nog inom sina egna landamärena)

Om folkvandringen österut under den värsta hungertiden skrifver den ryska författaren Pilnjak:

--- Folk, människokroppar, händer, fötter, magar, ryggar, en människokompost – folk lika fulla af ohyra som järnvägs-vagnarna äro fulla af folk. Folk som med knytnäfvorna tillkämpat sig rätten att resa – ty i hungerguvenementen störta vid hvarje station tiotal hungrande öfver vagnarna och krypa in öfver de andras hufvuden, halsar, ryggar och händer – man slår dem, de slå tillbaka, de försöka kasta af dem som redan förut fara i vagnen och slagsmålet fortsättes tills tåget sätter sig i rörelse, förande med sig dem som kunnat hålla sig fast och dessa bereda sig på ny strid vid nästa station. Folk

far i veckotal. Alla dessa människor ha redan förlorat känslan för skillnaden mellan natt och dag, mellan renhet och smuts - luften i vagnen är förpestad af mänskliga uttömningar och mahorka^{x)}

-Här köper en kvinna med sin kropp tillåtelse att följa med : en soldat tar emot henne som inackordering under sin brits; här kastar man ut en död som fallit offer för tyfus – och så går färden vidare efter bröd och potatis, men intet bröd och ingen potatis finns.

Moskva den 11te Jan. De rysk-rumäniska förhandlingarna ha afbrutits, som orsak anges att rumäniska regeringen vägrat att låta sovjetdelegater komma till Rumänien. Men i väl underättade kretsar säges, att den verkliga orsaken är, att Rumänien fordrat, att frågan om Bessarabiens annexion skall afföras från dagordningen, samt att i utbyte för återställandet af Rumäniens nationalbanks guld lofvats endast

x) urusel rysk tobak

erkännade de facto.

Moskva den 11te Jan. Trotski har blifvit tvungen att utträda ur politiska byrån, och frågan om hans uppträdande mot partiets centralkommitté kommer att afgöras på den kommande partikonferensen. Pravda varnar honom för sista gången och skrifver i Centralkommittén meddelar, att den ej kommer att uppge sin ställning, och är öfvertygad om att få stöd hos den gamla pröfvade partikärnan. De, som motsätta sig centralkommitténs åtgärder begå diciplinbrott och komma att ställas till ansvar inför partiet.

Isvestia (i Reval n.b.) berättar på tal om krigstillståndet mellan Trotski och kommunistpartiets centralkommitté samt politiska byrån, att Trotski, som fruktar för sitt lif, forskansat sig i sitt pansartåg. På utländskt diplomathåll emotser man för den händelse Trotski segrar en afgjord högersvängning i Sovjetpolitiken. Det påstås att Trotskis första akt efter en eventuell

seger blefve ett dekret, hvarigenom medborgerlig frihet åter skulle införas i Ryssland^{x)}

Från Moskva meddelas: Den diskussion som förts om "partiets demokratisering" har i verkligheten haft en annan djupare mening. Den har nämligen gällt den nya ekonomiska politikens uppgifvande eller inskränkning. För att lugna oppositionen har man företagit masshäktningar af borgerliga element. Man jagar efter spekulanter, ockrare och kopplare (!). Man häktar också människor "utan stadigvarande sysselsättning". Då för närvarande utomordentlig arbetslöshet råder finns det tillräckligt med sådana, och tjekan firar verkliga orgier, beslagtager tjervonets, utländsk valuta och allt som kan komma höga vederbörande till godo. Köpmännen fly från Moskva, lämnande bostad och egendom, ty ingen vet i detta ögonblick hvad som är tillåtet och hvad som kan förskaffa affärsmännen och hans familj fri resa till Nertjinsk. Men

x) Trotski och "medborgerlig frihet"!!!

allt detta har ej tillfredställt oppositionen, och det var först efter två dagars heta debatter, vid hvilka Kamenev^{x)} och Stalin, som Moskvaguvernementets kommunistiska partikongress med endast en rösts majoritet beslöt att välja de af centrala kommittén föreslagna kandidaterna till Moskvaguvernementets exekutivkommitte samt till den allryska Sovjetkongressen.

Patriarken Tichon, som hela tiden stått under polisens observation i Donskojklostret, där han bott, synes nu vara häktad ty man låter ingen komma in till honom.

(ofvan) ----Det uppges att nationalistiska tendenser göra sig gällande bland kommunisterna i Ukraina och Kaukasien. Dessa försöka utnyttja tvedräkten bland ledarna i Moskva för att vinna oafhängighet för Ukraina och Kaukasien.

Warschau den 14de Jan. Gazeta Luonska som vanligen är väl underrättad i ryska frågor, meddelar att den kända kavallerigeneralen Budjenny, som för närvarande

x) som är en släkting till Trotski

är en af Trotskis ställförträdare i det revolutionära krigsrådet samt generalissimus Kamenevs biträde, har sällat sig till oppositionen^{x)} och på samma gång i röda arméns namn uppställt en rad fordringar, först och främst alla judars aflägsnande från regeringen och de ledande posterna i administrationen; sålunda äfven Trotskis. Om denna fordran ej uppfylles hotar han att vädja till röda armén. Han motiverar denna fordran med att i röda armén märks en oerhördt stark antisemitisk stämning och om de ledande judarna ej aflägsnas blir det i längden omöjligt att upprätthålla diciplinen.

Moskva den 14de Jan. Revolutionära krigsrådet har beslutat att "för att lugna sinnena" de trupper af röda armén, som som röstade med oppositionen^{x)} ofördröjligen skola borttransporteras från Moskva till västgränsen. I deras ställe komma truppafdelningar från Sibirien

x) Det är tydligen frågan om två olika oppositioner, för och mot Trotski

att transporteras till Moskva. Trotski har samtyckt till denna förflyttning, ty han och hans vänner i oppositionen äro öfvertygade om att äfven de nya regementena komma att hålla med oppositionen.

---Pravda skrifver: ---Saken gäller ej endast kampen mellan personer. Bakom personernas kamp står kampen om framtiden: Sinoviev, Bucharin och Kamenev fortsätta Lenins verksamhet för Världsrevolutionen, medan deras motståndare rikta sina sträfvanden på att införa en småborgerlig regim af allmän tillfredställelse som lämpar sig för omständigheterna.

Läs! "Trotski har häktats af Tjekan. Han beskylls för revolt- och diktatorsplaner"

Paris den 16de Jan. Newyork Herald har erfarit att till Paris ingått ett icke osannolikt meddelande att Trotski, just då han stod i begrepp att bege sig till Syd-Ryssland för ett par månaders rekreation, blifvit häktad af tjekan på order af Djersjinski och Sinoviev, beskylld

för att planera ett störtande af det nuvarande triumviratet för att själf bli diktator i Ryssland. Trotski är som bekant ledare af oppositionspartiet inom kommunistpartiet. Hans förhållande till Sinoviev är mycket spändt.

Från Konstantinopel meddelas: För att afleda folkets uppmärksamhet från de inre angelägenheterna vidtager Angora-regeringen alla möjliga åtgärder för att inrikta den allmänna uppmärksamheten på den yttre fara som enligt regeringens mening hotar Turkiet från Moskva

---Turkiet sträfvar att af de kaukasiska republikerna bygga upp buffertstater under turkisk hegamoni. Dessa staters federation och deras anslutning till Sovjetrepublikernas förbund ha tillintetgjort dessa sträfvanden

---Turkiets representant i Moskva har redan inlämnat en hotande not till Sovjetregeringen, i hvilken understrykes att om Moskva står fast vid sin

politik att uppsluka de kaukasiska staterna, komma turkarna att ställas inför nödvändigheter att fordra, att Brest-Litovskfredens villkor uppfyllas till punkt och och pricka. Detta skulle innebära att hela Batumområdet skulle öfvergå till Turkiet.

---Man ämnar ge Armenien första stöten och låta som växelmynt fördela det mellan grannarna. Om Englands nya regering ej utöfver tryck på Turkiet stå vi otvifvelaktigt inför stora företeelser som komma att utspelas hufvudsakligen i Transkaukasien. Den omständigheten att Kreml på alla vis försöker att undvika sammanstötning med Turkiet endast stärker Turkiets aktiva politik.

Inför den kommande ryskturkiska konflikten har Turkiet redan slutit en öfverenskommelse med Polen

---Turkiet söker bundsförvandter öfven i de till Polen gränsande staterna och Rumänien. (Detta låter ju lofvande – hvilkendera

som hälst af kombattanterna som får smörj gör det innerligt godt.

Läs! Berlin den 17de Jan. Enligt ett meddelande från Warschau har Trotski nödgats nedlägga samtliga ämbeten och värdigheter och Kamenev har utnämnts till hans efterträdare som ledare för röda armén. Det påstås, att Lenin nu är så mycket på bättringsvägen att han inom några månader torde kunna återupptaga arbetet (då får han allt schå med att ta reda på "hvad sig i riket tilldraget" mens han legat för ankar.)

x) Berlin den 18de Jan. Förre rikskanslern Wirth har i Germania offentliggjort ett öppet bref, som man i politiska kretsar tillägger en viss betydelse. Wirth vänder sig skarpt mot den så kallade samlingspolitiken, som under det lögnaktiga slagordet "mot marxismen" syftar till en förening af alla reaktionära element mot republik och demokrati. Han angriper kraftigt de äfventyrare

x) tillhör allmänna texten

som vilja omstörta Weimarförfattningen utan att vara i stånd att uppställa något förnuftigt politiskt program i dess ställe. Wirth fördömer hvarje försök att göra centern till ett reaktionärt parti och fordrar att till hvarje riksdagkandidat skall framställas en fråga, hur han ställer sig till den sociala folkstaten och till författningen.---Brefvet har publicerats i flera demokratiska tidningar med gillande kommentarier men mötes med energisk kritik i högerpressen

Den i Sofia utkommande ryska tidningen Russ, som utges af de monarkister, hvilka samlat sig kring storfurst Nikolaj Nikolajevitj, påstår i en artikel riktad mot den rivaliserande monarkistgruppen kring storfurst Kyril, att denna grupp skall ha samarbetat såväl med Hitler och hans anhängare som med bolsjevikerna i Moskva och närmast med Radek

Tidningen lämnar mycket pikanta de-

(Fortsättning sidan 73)

The Memorial by Mr Dick nr 55.a

- Modern konst: -"En underbar tafla denna, skogen röd, ängen blå och bäcken violett! Hvad heter den?
- "I det gröna"
- Mellan nygifta. – Bruden: - Titta nu bara så du har rufsats till mej i håret igen – att du inte kan lära dej att kyssas som alla de andra herrarna!
- Skomakare Lundberg: - När kan jag hoppas att få mina pengar?
- Med.kand. Berglund: - Alltid kära Lundberg, alltid
- Hvilket instrument föredrar ni, fiol eller piano?
- Fiol förstås, den kan man ta från folk och slänga ut genom fönstret. Herre gud om jag kunde göra detsamma med min granne, fröken Natalia, som jamar da'n lång
- Jaså, det brann hemma hos er igår. De va' visst tredje gången i år?
- De va' lögn de, för första gången to' de sej inte.
- Fru Pettson (framför en egyptisk mumie): -Tänk va egyptierna måtte ha varit storväxta då dom hade så stora lindebarn

Lilla Olle skriker under sin aftonbön : - Snälla Gud, ge mej en gunghäst till julklapp. Jungfrun: - Inte behöver Olle skrika så där, Gud ä väl inte döf inte.
Lilla Olle: - Nää, men pappa.

-Föreläsning i kemi. – Professorn: En enda droppe af denna syra på tungan af en katt är tillräcklig att döda den starkaste karl.

(Professor Eneberg i mekanisk teknologi: Om man betraktar en väfstol uppifrån sönderfaller den i tre delar- (sannt).

- Hvarför ligger inte du och din man i samma säng?
- För de att min man spelar fotboll och jämt drömmer att han håller på me't. (bra)
- Modern berättar för sin lilla dotter: - Och så sade Gud till ormen: Därför skall du till straff kräla på din buk.
- Lilla Karin: Hva kräla han förut på då? (Hur såg ormen egenligen ut före syndafallet?)
 - Men, lilla fröken, med den där korta kjolen och dom där tunna genombrutna silkesstrumporna måste ni ju bli kall om fötterna.
- Inte, ja har ju boa om halsen.